

نگرانی‌ها از برداشت مجلس شورای اسلامی

بیرامون ماده (۱۰) قانون مانع زدایی از توسعه صنعت برق

۹ اسفند ۱۴۰۱، نمایندگان مجلس در جریان بررسی لایحه بودجه ۱۴۰۲ و برای تعیین نرخ خوراک نیروگاه‌های تولید برق در سال ۱۴۰۲، مقرر کردند گاز طبیعی و سوخت مایع تحویلی به این نیروگاه‌ها با نرخ ۹۵ درصد متوسط وزنی بهای صادراتی و وارداتی آن در هر ماه محاسبه شود. در متن کامل این پیشنهاد آمده است:

در اجرای ماده ۱۰ قانون مانع‌زدایی از توسعه صنعت برق و به منظور ارتقای بازدهی نیروگاه‌ها و جلوگیری از قاچاق سوخت، وزارت نفت مکلف است از ابتدای سال ۱۴۰۲ از طریق شرکت‌های ذیربط خود، گاز طبیعی و سوخت مایع تحویلی به نیروگاه‌های تولید برق را با نرخ ۹۵ درصد متوسط وزنی بهای صادراتی و وارداتی این حامل‌ها در هر ماه شمسی محاسبه و صد درصد منابع ریالی حاصل از افزایش قیمت این حامل‌ها را برای همان نیروگاه تولید برق به عنوان یارانه ارتقای فناوری و بازدهی منظور و اعمال حساب نماید.

اگر میانگین قیمت گاز صادراتی و وارداتی را ۲۵ سنت به ازای هر متر مکعب در نظر بگیریم، این حکم به این معناست که سوخت نیروگاه از ۲۵ تومان به ازای هر متر مکعب به ۱۲ هزار تومان افزایش خواهد یافت و برای هر کیلو وات ساعت تولید برق حدوداً ۲۴۰۰ تا ۳۰۰۰ تومان هزینه سوخت منظور می‌شود. در پایان متن تصویب شده نوشته شده است که صد درصد منابع ریالی حاصل از افزایش قیمت این حامل‌ها برای همان نیروگاه تولید برق به عنوان یارانه ارتقای فناوری و بازدهی منظور و اعمال حساب خواهد شد.

این حکم ابهاماتی جدی دارد. در سال ۱۴۰۰، نیروگاه‌ها ۷۴۱۷۲۶۵۱ هزار متر مکعب گاز مصرف کرده‌اند. اگر هر متر مکعب گاز ۱۲ هزار تومان در نظر گرفته شود، این رقم معادل ۸۹۰ هزار میلیارد تومان است. اگر قرار باشد چنین رقمی در حساب‌های وزارت نفت، نیروگاه‌ها و وزارت نیرو به گردش در آید باید اثرات آن در دیگر بخش‌های بودجه نیز دیده شود. از سوی دیگر برداشت دیگری که از این حکم مطرح است به این صورت است که تسویه پرداخت هزینه سوخت نیروگاه‌ها با وزارت نفت و دریافت بهای فروش برق به قیمت‌های بالاتر متناسب با افزایش هزینه سوخت از وزارت نیرو، به شکل دفتری خواهد بود. به عبارت دیگر نیروگاه رقمی بابت هزینه سوخت به این قیمت پرداخت نمی‌کند و بخشی از بهای فروش برق خود را که متناسب با سوخت گران‌تر است نیز دریافت نمی‌کند. در چنین شرایطی سوالی که مطرح است مربوط به قراردادهای دوجانبه و معاملات بورس انرژی است که طرف حساب نیروگاه وزارت نیرو نبوده و مصرف‌کننده نهایی است.

گرچه تا تأیید نهایی قانون بودجه سال ۱۴۰۲ کل کشور در شورای محترم نگهبان، استناد به ارقام و احکام لایحه بودجه منطقی نیست، اما در یکی دو روزی که این حکم در صحن علنی مجلس شورای اسلامی تصویب شده است، پرسش‌های

شرکت ملی تولیدکننده برق
دفتر پژوهش

زیادی برای مالکان نیروگاهها، به ویژه نیروگاههای بورسی ایجاد شده است که باید به سرعت شفاف شود تا ذی نفعان به ویژه نیروگاههای غیر دولتی تولیدکننده برق قادر باشند ابعاد و تبعات آن را بررسی کنند.